Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (hetedik tanács)

2023. február 2.*

„Előzetes döntéshozatal – Kábítószer-prekurzorok – 2004/757/IB kerethatározat – A 2. cikk (1) bekezdésének d) pontja – Tiltott kábítószergyártáshoz és -előállításhoz felhasznált prekurzorok szállításában és forgalmazásában részt vevő személy – 273/2004/EK rendelet – A jegyzékben szereplő anyagok – 2. cikk – A »gazdasági szereplő« fogalma – A 8. cikk (1) bekezdése – Arra utaló körülmények, hogy a jegyzékben szereplő anyagokat el lehet téríteni kábítószerek vagy pszichotrop anyagok tiltott előállítására – Az e körülményekről való értesítésre irányuló kötelezettség – A »körülmény« fogalma – Terjedelem”

A C-806/21. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Hoge Raad der Nederlanden (Hollandia legfelsőbb bírósága) a Bírósághoz 2021. december 21-én érkezett, 2021. december 14-i határozatával terjesztett elő a

TF

ellen folytatott,

az **Openbaar Ministerie**

részvételével folyamatban lévő büntetőeljárásban,

A BÍRÓSÁG (hetedik tanács),

tagjai: M. L. Arastey Sahún tanácselnök, F. Biltgen (előadó) és J. Passer bírák,

főtanácsnok: P. Pikamäe,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

– a holland kormány képviseletében M. K. Bulterman és J. Langer, meghatalmazotti minőségben,

– az Európai Bizottság képviseletében L. Haasbeek és R. Lindenthal, meghatalmazotti minőségben,

* Az eljárás nyelve: holland.

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a 2013. november 20-i 1258/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel (HL 2013. L 330., 21. o.) módosított, a kábítószer-prekurzorokról szóló, 2004. február 11-i 273/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2004. L 47., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 8. kötet, 46. o.; a továbbiakban: 273/2004 rendelet) értelmezésére vonatkozik.

2 Ezt a kérelmet a kábítószerek vagy pszichotrop anyagok tiltott előállításához használt, a jegyzékben szereplő anyagok szállításával vádolt TF ellen Hollandiában indított büntetőeljárás keretében terjesztették elő.

Jogi háttér

A nemzetközi jog

3 Az Egyesült Nemzetek Szervezete keretében a kábítószerek és pszichotrop anyagok tiltott forgalmazása elleni, 1988. december 20-án, Bécsben kelt és az Európai Gazdasági Közösség részéről az 1990. október 22-i 90/611/EGK tanácsi határozattal (HL 1990. L 326., 56. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 17. kötet, 173. o.) jóváhagyott egyezmény (*Recueil des traités des Nations unies*, 1582. kötet, 95. o.; kihirdette: az 1998. évi L. törvény; a továbbiakban: a tiltott forgalmazásról szóló bécsi egyezmény) „Bűncselekmények és büntetések” címet viselő 3. cikkének (1) bekezdése a következőket írja elő:

„Minden Fél meghozza azokat az intézkedéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy belső joga szerint, amennyiben azokat szándékosan követik el, bűncselekményekké nyilvánítsa:

a) […]
   (iv) berendezések, felszerelések vagy az I. és a II. Jegyzékben felsorolt anyagok előállítását, szállítását vagy terjesztését, annak tudatában, hogy azokat kábítószerek vagy pszichotrop anyagok jogellenes termesztésében, előállításában vagy gyártásában használják, illetőleg arra szánják;

[…]

c) Alkotmányos elveinek és jogrendje alapelveinek fenntartásával

   […]
   (ii) berendezések, felszerelések vagy az I. és II. Jegyzékeken szereplő anyagok birtoklását annak tudatában, hogy azokat kábítószerek vagy pszichotrop anyagok jogellenes termesztésében, előállításában vagy gyártásában használják, illetőleg arra szánják,

[…]”

4 Ezen egyezmény „Kábítószerek vagy pszichotrop anyagok gyártásában gyakran használt anyagok” címet viselő 12. cikke a következőket mondja ki:

„1. A Felek olyan intézkedéseket fogadnak el, amelyeket megfelelőnek tartanak arra a célra, hogy megakadályozzák a kábítószerek és pszichotrop anyagok tiltott gyártására felhasználható, az I. Jegyzékbe és a II. Jegyzékbe felvett anyagok eltérítését, és e célból együttműködnek egymással.

[…]

8. a) Fenntartva e cikk 1. bekezdése rendelkezéseinek általános jellegét, az 1961. évi Egyezmény és a módosított 1961. évi Egyezmény, valamint az 1971. évi Egyezmény rendelkezéseit, a Felek a területükön az általuk megfelelőnek ítélt rendelkezéseket foganatosítanak az I. Jegyzékbe és a II. Jegyzékbe felvett anyagok gyártásának és terjesztésének ellenőrzésére;

b) E célból a Feleknek lehetőségük van:
(i) ellenőrizni minden személyt és vállalkozást, akik a szóban forgó anyagok gyártásával és elosztásával foglalkoznak;

[…]
(iii) megkövetelni az engedély beszerzését a fenti műveletek folytatásához;

[…]

9. Az I. Jegyzékbe és a II. Jegyzékbe felvett anyagok vonatkozásában minden Fél az alábbi intézkedéseket teszi:

a) az I. Jegyzékbe és a II. Jegyzékbe felvett anyagok nemzetközi kereskedelmének ellenőrzésére megfigyelőrendszert hoz létre és tart fenn a gyanús tranzakciók felfedésének megkönnyítésére. Ezt a megfigyelőrendszert a gyártókkal, importálókkal, exportálókkal, nagykereskedőkkel és kiskereskedőkkel szoros együttműködésben kell alkalmazni, mely utóbbiak jelzik az illetékes hatóságoknak a gyanús megrendeléseket és műveleteket;

b) biztosítja minden az I. Jegyzékbe és a II. Jegyzékbe felvett anyag lefoglalását, ha elegendő bizonyíték van arra, hogy az anyag kábítószer vagy pszichotrop anyag tiltott gyártására szolgál;

c) a lehető leggyorsabban tájékoztatja az érdekelt Fél hatóságait és szolgálatait, ha alapos ok van annak a feltételezésére, hogy az I. Jegyzékbe vagy a II. Jegyzékbe felvett valamely anyagot kábítószer vagy pszichotrop anyag tiltott gyártása céljára importáltak, exportáltak, vagy átmenő forgalomban szállítottak, beleértve különösen a fizetési módjára vonatkozó információkat és minden más lényeges elemet, mely ehhez a feltételezéshez vezetett;

d) megköveteli, hogy az export és import tárgyát képező küldeményt megfelelően felcímkézzék és dokumentálják. A kereskedelmi okmányokon, mint például számlák, árunyilatkozatok, vámokmányok, szállítási és más szállítmányozási okmányok, fel kell tüntetni az I. Jegyzékbe vagy a II. Jegyzékbe felvett, az export vagy import tárgyát képező anyagok nevét, az importált vagy exportált mennyiségét, valamint az exportáló és importáló nevét, és ha ismeretes, akkor a címzettet;

[…]

[…]”

Az uniós jog

A 2004/757/IB kerethatározat

5 A tiltott kábítószer-kereskedelem területén a bűncselekmények tényállási elemeire és a büntetésekre vonatkozó minimumszabályok megállapításáról szóló, 2004. október 25-i 2004/757/IB tanácsi kerethatározat (HL 2004. L 335., 8. o.) (1)–(3) preambulumbekezdése a következőket mondja ki:

„(1) A tiltott kábítószer-kereskedelem veszélyezteti az Európai Unió polgárainak egészségét, biztonságát és életminőségét, valamint a tagállamok törvényes gazdaságát, stabilitását és biztonságát.

(2) A tiltott kábítószer-kereskedelem problémájának megoldására irányuló jogalkotás szükségességét különösen az Amszterdami Szerződésnek a szabadság, a biztonság és a jog érvényesülésének területére vonatkozó rendelkezései végrehajtásának legjobb módjáról szóló, az 1998. december 3-i bécsi Bel- és Igazságügyi Tanács által elfogadott [az Európai Unió Tanácsának és az Európai Bizottságnak a] cselekvési terv[e] [HL 1999. C 19., 1. o.], az 1999. október 15–16-i tamperei Európai Tanács következtetései, különösen azok 48. pontja, az 1999. december 10–12-i helsinki Európai Tanács által jóváhagyott európai uniós kábítószerstratégia (2000–2004), valamint a 2000. június 19–20-i, Santa Maria da Feira-i Európai Tanács által jóváhagyott kábítószerre vonatkozó európai uniós cselekvési terve ismerte fel.

(3) A tiltott kábítószer- és prekurzorkereskedelem területén elkövetett bűncselekmények tényállási elemeire vonatkozóan olyan minimumszabályok elfogadására van szükség, amelyek lehetővé teszik az e kereskedelem elleni harcban a közös, uniós szintű megközelítés meghatározását.”

6 E kerethatározat „Fogalommeghatározások” című 1. cikke a következőket írja elő:

„E kerethatározat alkalmazásában:

[…]

2. »prekurzor«: [a tiltott forgalmazásról szóló bécsi] egyezmény 12. cikkéből eredő kötelezettségek végrehajtására irányuló közösségi joganyagban meghatározott bármely anyag;

[…]”

7 Az említett kerethatározat „A kábítószerek és prekurzorok kereskedelméhez köthető bűncselekmények” címet viselő 2. cikkének (1) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„Minden tagállam meghozza a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy a következő szándékos cselekmények – amennyiben azokat jogellenesen követték el –, büntetendőek legyenek:

[…]

d) prekurzorok előállítása, szállítása és forgalmazása annak tudatában, hogy azokat tiltott kábítószer-gyártáshoz és előállításhoz fogják felhasználni.”

A 273/2004 rendelet

8 A 273/2004 rendelet (2)–(6), (8), (11)–(13) és (17) preambulumbekezdése a következőket mondja ki:

„(2) [A tiltott forgalmazásról szóló bécsi egyezmény] 12. cikkének a kábítószer-prekurzorok (a kábítószerek és pszichotróp anyagok tiltott előállítása során gyakran felhasznált anyagok) kereskedelmére vonatkozó követelményei az egyes anyagok kábítószerek és pszichotróp anyagok tiltott előállítására való felhasználásának megakadályozására irányuló intézkedések megállapításáról szóló, 1990. december 13-i 3677/90/EGK tanácsi rendelettel [HL 1990. L 357., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 1. kötet, 414. o.] végrehajtásra kerültek a Közösség és harmadik országok közötti kereskedelem tekintetében.

(3) [A tiltott forgalmazásról szóló bécsi egyezmény] 12. cikke előirányozza a prekurzorok gyártásának és kereskedelmi elosztásának ellenőrzéséhez szükséges megfelelő intézkedések elfogadását. Ehhez intézkedéseket kell elfogadni a prekurzorok tagállamok közötti kereskedelmét illetően. A kábítószerek és pszichotróp anyagok tiltott előállítása során felhasznált egyes anyagok gyártásáról és forgalomba hozataláról szóló, 1992. december 14-i 92/109/EGK tanácsi irányelv [HL 1992. L 370., 76. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 2. kötet, 150. o.] ilyen intézkedéseket vezetett be. Annak fokozott biztosítása érdekében, hogy az összes tagállamban egyszerre, összehangolt szabályokat alkalmazzanak, a rendelet megfelelőbb jogi eszköznek tekinthető a jelenleg hatályos irányelvnél.

(4) Az Európai Unió bővítésével összefüggésben fontos, hogy a 92/109/EGK irányelvet rendelet váltsa fel, mivel az említett irányelvben és annak mellékleteiben végrehajtott minden egyes módosítás végrehajtó intézkedések nemzeti szinten történő bevezetését tenné szükségessé 25 tagállamban.

(5) Az Egyesült Nemzetek Kábítószerügyi Bizottsága a 35. ülésszakán hozott határozatokkal további anyagokat vett fel [a tiltott forgalmazásról szóló bécsi egyezmény] mellékletében foglalt táblázatokba. E rendeletben megfelelő rendelkezéseket kell megállapítani a prekurzorok Közösségen belüli esetleges tiltott felhasználásával kapcsolatos esetek felderítésének és annak érdekében, hogy közös ellenőrzési szabályok alkalmazására kerüljön sor a Közösség piacán.

(6) [A tiltott forgalmazásról szóló bécsi egyezmény] 12. cikkének rendelkezései a kérdéses anyagok kereskedelmének ellenőrzését végző rendszerre épülnek. Ezen anyagok kereskedelmének nagy része teljességgel jogszerű. Ezen anyagok szállítmányainak dokumentációja és lehetséges címkézése kellőképpen világos kell, hogy legyen. Mindezek mellett fontos, hogy az illetékes hatóságok számára biztosított szükséges intézkedési lehetőségekkel egyidejűleg, [a tiltott forgalmazásról szóló bécsi egyezmény] szellemével összhangban olyan mechanizmusok jöjjenek létre, amelyek a gazdasági élet érintett résztvevőivel kialakított szoros együttműködésre, valamint az információszerzés fejlesztésére épülnek

[…]

(8) A kábítószerek és pszichotróp anyagok tiltott előállítása során gyakran felhasznált anyagokat mellékletbe foglalva kell felsorolni.

[…]

(11) Intézkedéseket kell elfogadni az I. mellékletben felsorolt, jegyzékben szereplő anyagok Közösségen belüli kereskedelmével kapcsolatos ellenőrzés nagyobb hatékonyságának biztosítása céljából.

(12) Megfelelő nyilvántartást kell vezetni az I. mellékletben felsorolt, 1. vagy 2. kategóriába tartozó, jegyzékben szereplő anyagok forgalomba hozatalához vezető valamennyi ügyletről. A gazdasági szereplőknek értesíteniük kell az illetékes hatóságokat az I. mellékletben felsorolt anyagokkal kapcsolatos valamennyi gyanús ügyletről. Azonban az I. mellékletben felsorolt, 2. kategóriába tartozó anyagokkal kapcsolatos ügyletek esetében mentességek alkalmazandók, amennyiben az érintett mennyiség nem haladja meg a II. mellékletben feltüntetett mértéket.

(13) Számos egyéb anyag, amelyek közül sokat nagy mennyiségben forgalmaznak jogszerű körülmények között, a szintetikus kábítószerek és pszichotróp anyagok tiltott előállítása során felhasznált prekurzornak minősül. Ezen anyagoknak az I. mellékletben felsoroltakéval azonos szigorúságú ellenőrzés alá vonása, beleértve a működés engedélyezését és az ügyletek nyilvántartását, szükségtelen kereskedelmi akadályt képezne. Ezért olyan rugalmasabb mechanizmust kell létrehozni közösségi szinten, amely biztosítja, hogy a tagállamok illetékes hatóságai értesítést kapnak az ilyen ügyletekről.

[…]

(17) Mivel e rendelet célkitűzései, nevezetesen a kábítószer-prekurzorok kereskedelmének összehangolt ellenőrzése és az ilyen anyagok szintetikus kábítószerek és pszichotróp anyagok tiltott előállítására való eltérítésének megakadályozása tagállami szinten nem valósítható meg megfelelően, valamint az e területen folytatott kereskedelem nemzetközi és állandóan változó jellegére tekintettel e célkitűzések közösségi szinten jobban megvalósíthatók, a Közösség intézkedéseket fogadhat el a Szerződés 5. cikkében megállapított szubszidiaritás elvével összhangban. Az említett cikkben meghatározott arányosság elvével összhangban ez a rendelet nem haladja meg a célkitűzések eléréshez szükséges mértéket."

9 A 273/2004 rendelet 1. cikke a következőket írja elő:

„E rendelet összehangolt intézkedéseket határoz meg a kábítószerek és pszichotróp anyagok tiltott előállítása során gyakran felhasznált egyes anyagok Unión belüli ellenőrzésére és felügyeletére vonatkozóan az ilyen anyagok tiltott célra való eltérítésének megakadályozása céljából."

10 E rendelet 2. cikke a következőképpen rendelkezik:

„E rendelet alkalmazásában az alábbi meghatározásokat kell alkalmazni:

a) »jegyzékben szereplő anyag«: az I. mellékletben felsorolt valamennyi anyag, amely kábítószerek vagy pszichotróp anyagok tiltott előállítására használható, ideértve az ilyen anyagokat tartalmazó keverékeket és természetes termékeket is; nem tartoznak ide a jegyzékben szereplő anyagot tartalmazó olyan keverékek és természetes termékek, amelyek összetétele nem teszi

lehetővé az ilyen anyagok könnyű felhasználását vagy közvetlenül alkalmazható, illetve gazdaságosan megvalósítható módon történő kinyerését, valamint [az emberi felhasználásra szánt gyógyszerek közösségi kódexéről szóló, 2001. november 6-i] 2001/83/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv [HL 2001. L 311., 67. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 27. kötet, 69. o.; helyesbítések: HL 2006. L 235., 24. o.; HL 2014. L 239., 81. o.; HL 2019. L 317., 115. o.] 1. cikke 2. pontjában meghatározott gyógyszerek és [az állatgyógyászati készítmények közösségi kódexéről szóló, 2001. november 6-i] 2001/82/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv [HL 2001. L 311., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 27. kötet, 3. o.] 1. cikke 2. pontjában meghatározott állatgyógyászati készítmények;

b) »jegyzékben nem szereplő anyag«: olyan anyag, amely bár nem szerepel az I. mellékletben, kábítószerek és pszichotróp anyagok tiltott előállítása során felhasznált anyagnak minősül;

c) »forgalomba hozatal«: valamely jegyzékben szereplő anyag Unión belüli rendelkezésre bocsátása, akár térítés ellenében, akár ingyenesen; az ilyen anyag Unión belüli rendelkezésre bocsátás céljából végzett tárolása, előállítása, termelése, feldolgozása, kereskedelme, forgalmazása, illetve ügynök általi közvetítése;

d) »gazdasági szereplő«: minden olyan természetes vagy jogi személy, aki vagy amely részt vesz jegyzékben szereplő anyag forgalmazásában;

[…]

f) »különleges engedély«: meghatározott típusú gazdasági szereplő részére kibocsátott engedély;

g) »különleges nyilvántartásba vétel«: meghatározott típusú gazdasági szereplő nyilvántartásba vétele.

[…]”

11 Az említett rendelet „Az illetékes hatóságok értesítése” címet viselő 8. cikkének (1) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„A gazdasági szereplő köteles haladéktalanul értesíteni az illetékes hatóságokat bármely olyan körülményről, így például a forgalomba hozandó, jegyzékben szereplő anyagokkal kapcsolatos szokatlan megrendelésekről vagy ügyletekről, amely arra utal, hogy az ilyen anyagokat eltéríthetik kábítószerek vagy pszichotróp anyagok tiltott előállítása céljából. E célból a gazdasági szereplő valamennyi rendelkezésére álló információt rendelkezésre bocsátja annak lehetővé tétele érdekében, hogy az illetékes hatóságok ellenőrizhessék a vonatkozó megrendelés vagy ügylet jogszerűségét.”

12 Ugyanezen rendelet 10. cikkének (1) bekezdése szerint:

„A 3–8. cikk megfelelő végrehajtása érdekében a tagállamok elfogadják azon intézkedéseket, amelyek lehetővé teszik illetékes hatóságaik számára az ellenőrzéssel és felügyelettel kapcsolatos feladataik, és különösen a következők végrehajtását:

a) információszerzés a jegyzékben szereplő anyagokkal kapcsolatos megrendelésekről vagy tevékenységekről;

b) belépés a gazdasági szereplők és felhasználók telephelyeire azzal a céllal, hogy bizonyítékot szerezzenek a szabálytalanságokról;

c) szükség esetén az olyan szállítmányok visszatartása, illetve lefoglalása, amelyek nem felelnek meg e rendeletnek."

13 A 273/2004 rendelet I. melléklete tartalmazza az említett rendelet 2. cikkének a) pontja szerinti „jegyzékben szereplő anyagokat". A sósav és a kénsav ebben a mellékletben a 3. kategóriába sorolt anyagokként szerepelnek.

A 111/2005/EK rendelet

14 A 2013. november 20-i 1259/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel (HL 2013. L 330., 30. o.) módosított, a kábítószer-prekurzoroknak az Unió és harmadik országok közötti kereskedelme nyomon követésére vonatkozó szabályok megállapításáról szóló, 2004. december 22-i 111/2005/EK tanácsi rendelet (HL 2005. L 22., 1. o.; a továbbiakban: 111/2005 rendelet) 1. cikkének szövege a következő:

„Ez a rendelet bizonyos, a kábítószerek és pszichotróp anyagok tiltott előállításához gyakran használt anyagoknak (a továbbiakban: »kábítószer-prekurzorok«) az Unió és harmadik országok közötti kereskedelme nyomon követésére vonatkozó szabályokat állapít meg az ilyen anyagok eltérítésének megakadályozása céljából. Ezt a rendeletet a behozatalra, a kivitelre és a közvetítő tevékenységekre kell alkalmazni."

A holland jog

A vegyi anyagokkal való visszaélés megakadályozásáról szóló törvény

15 A Wet voorkoming misbruik chemicaliën (a vegyi anyagokkal való visszaélés megakadályozásáról szóló törvény) alapügyben szereplő tényállásra alkalmazandó változata (Stb. 2008., 112. szám) 2. cikkének a. pontja a következőket írja elő:

„Tilos az alábbiakban vagy az alábbiak értelmében meghatározott szabályozásokkal ellentétesen eljárni:

a. a 273/2004 rendelet 3. cikkének (2) és (3) bekezdése és 8. cikke.

[…]"

A gazdasági bűncselekményekről szóló törvény

16 A 2015. október 14-én módosított Wet op de economische delicten (a gazdasági bűncselekményekről szóló törvény; Stb. 2015., 399. szám) 1. cikke 1°. pontjának szövege a következő:

„Gazdasági bűncselekmények a következők:

1°. az alábbiakban vagy az alábbiak értelmében meghatározott szabályozások megsértése:

a vegyi anyagokkal való visszaélés megakadályozásáról szóló törvény 2. cikkének a. pontja és 4. cikkének második bekezdése."

17 A 2015. október 14-én módosított, a gazdasági bűncselekményekről szóló törvény 2. cikkének (1) bekezdése a következőket írja elő:

„Az 1. cikk 1°. és 2°. pontjában és az 1a. cikk 1°. és 2°. pontjában említett gazdasági bűncselekmények bűncselekményeknek minősülnek, amennyiben azokat szándékosan követik el; amennyiben ezek a gazdasági bűncselekmények nem bűncselekmények, vétségeknek minősülnek."

18 Az említett törvény 6. cikke (1) bekezdésének 1°. pontja a következőket mondja ki:

„1. Aki gazdasági bűncselekményt követ el:

1°. bűncselekmény esetén, amennyiben az 1. cikk 1°. pontjában vagy az 1a. cikk 1°. pontjában említett gazdasági bűncselekményről van szó, hat évet meg nem haladó szabadságvesztéssel, közérdekű munkával vagy ötödik kategóriájú pénzbüntetéssel büntetendő."

Az ópiumtörvény

19 Az 1928. május 12-i Opiumwet (az ópiumról és más kábítószerekről szóló törvény) alapügyben szereplő tényállásra alkalmazandó változata (Stb. 2015., 429. szám; a továbbiakban: ópiumtörvény) 2. cikke a következőket írja elő:

„Tilos az e törvényhez csatolt I. jegyzékben említett vagy a 3a. cikk 5. bekezdése értelmében kijelölt anyag vagy készítmény:

A. Hollandia területére vagy területéről történő ki- vagy behozatala;

B. termesztése, előállítása, kezelése, feldolgozása, eladása, szállítása, átadása vagy továbbítása;

C. birtoklása;

D. gyártása."

20 E törvény 10. cikkének szövege a következő:

„1. Aki:

a. a 2. cikk […] szerinti tilalmat

[…]

megsérti,

hat hónapot meg nem haladó szabadságvesztéssel vagy negyedik kategóriájú pénzbüntetéssel büntetendő.

[…]

3. Aki szándékosan megsérti a 2. cikk C. pontjában előírt tilalmat, hat év vagy annál hosszabb szabadságvesztéssel vagy ötödik kategóriájú pénzbüntetéssel büntetendő.

4. Aki szándékosan megsérti a 2. cikk B. vagy D. pontjában előírt tilalmat, nyolc évet meg nem haladó szabadságvesztéssel vagy ötödik kategóriájú pénzbüntetéssel büntetendő.

5. Aki szándékosan megsérti a 2. cikk A. pontjában meghatározott tilalmat, tizenkét évet meg nem haladó szabadságvesztéssel vagy ötödik kategóriájú pénzbüntetéssel büntetendő.

[…]”

21 Az említett törvény 10a. cikkének 1. bekezdése a következőket mondja ki:

„Aki a 10. cikk 4. vagy 5. bekezdésében említett bűncselekmény előkészítése vagy elősegítése érdekében:

1°. megkísérel egy másik személyt arra felbujtani, hogy a bűncselekményt kövessen el vagy annak elkövetését elérje, abban részt vegyen, vagy arra rábírjon, illetve azt elősegítse, vagy ahhoz lehetőséget, eszközöket vagy információt nyújtson,

2°. az e bűncselekmény elkövetéséhez szükséges lehetőség, eszközök vagy információ megszerzésére, vagy harmadik személy számára történő megszerzésére törekszik,

3°. olyan tárgyak, szállítóeszközök, anyagok, pénzeszközök vagy egyéb fizetőeszközök birtokában van, amelyekről tudja vagy alapos okkal feltételezi, hogy azokat bűncselekmény elkövetésére szánják,

hat évet meg nem haladó szabadságvesztéssel vagy ötödik kategóriájú pénzbüntetéssel büntetendő.”

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

22 TF-et azzal vádolták, hogy járművet bérelt, amellyel 2016. január 12-én vagy ezen időpont körül egy liège-i (Belgium) vegyipari vállalkozáshoz ment, és több alkalommal nagy mennyiségű vegyi anyagot, többek között kénsavat, sósavat, hangyasavat és marólúgot vett át. Ezeket a termékeket aztán egy hollandiai garázsba és parkolóba vitte, hogy azokat átadja. Amikor TF és egy másik járművel őt kísérő személy egy további szállítás céljából Waalre (Hollandia) felé tartott, a rendőrség megállította őket.

23 A szóban forgó vegyi anyagok többsége nem volt felcímkézve, és TF nem rendelkezett a szükséges szállítási dokumentumokkal.

24 A TF által szállított és átadott sósav és kénsav (a továbbiakban: a szóban forgó termékek) szerepel a 273/2004 rendelet I. mellékletének 3. kategóriájában, és ezért az e rendelet 2. cikkének a) pontja értelmében vett „jegyzékben szereplő anyagnak” minősül. Következésképpen az Openbaar Ministerie (ügyészség, Hollandia) büntetőeljárást indított TF ellen egyrészt MDMA és/vagy amfetamin előkészítésének, kezelésének, feldolgozásának, eladásának, szállításának, átadásának

vagy továbbításának előkészítése vagy elősegítése miatt, amelyeket az ópiumtörvény 10a. cikke 1. bekezdésének 1°. és 3°. pontja büntetni rendel, másrészt pedig a 273/2004 rendelet 8. cikkének (1) bekezdése szerinti bejelentési kötelezettség megsértése miatt.

25 2020. június 11-i ítéletével a Gerechtshof 's-Hertogenbosch ('s-hertogenboschi fellebbviteli bíróság, Hollandia) megállapította, hogy TF bűnös az első vádpontban. TF azt állította, hogy tudomása volt a szóban forgó áruk jellegéről, de azokat nem haszonszerzési céllal szállította. Ez a bíróság azonban úgy ítélte meg, hogy mivel köztudott, hogy az ilyen termékek felhasználhatók szintetikus kábítószerek, különösen amfetamin vagy MDMA nagy mennyiségben történő előállítására, és hogy TF ezeket szokatlan helyekre szállította átadás céljából, TF-nek tudnia kellett arról, hogy e termékek tiltott vagy bűncselekményi célt szolgálnak. Az említett bíróság úgy ítélte meg, hogy TF az e termékek szállításához és átadásához való jelentős hozzájárulásával elfogadta annak kockázatát, hogy a szóban forgó termékeket szintetikus kábítószerek előállítására használják fel. Ugyanakkor ugyanez a bíróság felmentette TF-et a második vádpont alól, mivel úgy ítélte meg, hogy még ha a 273/2004 rendelet 2. cikkének d) pontja értelmében vett „gazdasági szereplőnek" minősülhetne is, nem minősülnek az e rendelet 8. cikkének (1) bekezdése értelmében bejelentendő „körülményeknek" azok a cselekmények, amelyekkel vádolták, azaz a jegyzékben szereplő anyagok szállítása, átvétele, tárolása vagy birtoklása.

26 Az ügyészség a fenti ítélettel szemben felülvizsgálati kérelmet nyújtott be a Hoge Raad der Nederlandenhez (Hollandia legfelsőbb bírósága).

27 Ez a bíróság e rendelkezések értelmezésével kapcsolatos kérdéseket terjeszt elő. Rámutat többek között, hogy az ópiumtörvény 10a. cikke 1. bekezdésének 3°. pontja a 2004/757 kerethatározat 2. cikke (1) bekezdésének d) pontját hajtja végre, amely szerint minden tagállamnak biztosítania kell, hogy büntetendő legyen a prekurzorok előállítása, szállítása és forgalmazása annak tudatában, hogy azokat tiltott kábítószergyártáshoz és -előállításhoz fogják felhasználni. Ezért ez a bíróság arra kíván választ kapni, hogy meg lehet-e állapítani egy személy bűnösségét a 2004/757 kerethatározatot végrehajtó nemzeti jogszabály megsértésében és a 273/2004 rendelet 8. cikkének (1) bekezdésében előírt bejelentési kötelezettség megsértésében egyidejűleg, amennyiben a prekurzorokat annak tudatában állította elő, szállította vagy forgalmazta, hogy azokat kábítószerek előállításához vagy gyártásához fogják felhasználni.

28 A kérdést előterjesztő bíróság különösen azt kérdezi, hogy az ilyen halmazat összhangban van-e az Európai Unió Alapjogi Chartájának 47. és 48. cikkében, valamint az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló, Rómában, 1950. november 4-én aláírt egyezmény 6. cikkében foglalt *nemo tenetur se ipsum accusare* elvvel. Az érintett személy ugyanis ilyen esetben nem kerülheti el, hogy saját bűncselekményének a 273/2004 rendelet 8. cikkének (1) bekezdése szerinti bejelentése a 2004/757 kerethatározat 2. cikkének (1) bekezdését végrehajtó nemzeti jogszabályok megsértése miatt büntetőeljárást és esetlegesen büntetést vonjon maga után.

29 Annak megállapítása érdekében, hogy lehetséges-e ez a halmazat, a kérdést előterjesztő bíróság úgy véli, hogy egyrészt azt kell meghatározni, hogy a 273/2004 rendelet 2. cikkének d) pontjában meghatározott „gazdasági szereplő" fogalmát tágan kell-e értelmezni, oly módon, hogy „gazdasági szereplőnek" minősül minden olyan személy, aki a jegyzékben szereplő anyagokat forgalomba hozza, vagy pedig szűken, oly módon, hogy az csak azokra a személyekre vonatkozik, akik ilyen anyagokkal jogszerű kereskedelmet folytatnak. Másrészt azt is meg kell határozni, hogy az e rendelet 8. cikkének (1) bekezdésében szereplő „körülmény" fogalmát tágan kell-e értelmezni, mégpedig oly módon, hogy az minden magatartásra kiterjed, így magának a gazdasági

szereplőnek a magatartására is, vagy pedig szűken, oly módon, hogy az csak harmadik személyek magatartására vonatkozik, mivel magának a gazdasági szereplőnek a magatartását a 2004/757 kerethatározat szabályozza.

30 E körülmények között a Hoge Raad der Nederlanden (Hollandia legfelsőbb bíróság) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjeszti a Bíróság elé:

„1) A 273/2004 rendelet 2. cikkének d) pontja értelmében vett »gazdasági szereplőnek« kell-e tekinteni azokat a természetes és jogi személyeket, akik a jegyzékben szereplő anyagok forgalomba hozatalában oly módon vesznek részt, hogy ezt a részvételt a 2004/757 kerethatározat 2. cikke (1) bekezdésének d) pontja szerint bűncselekménynek minősülő cselekménynek kell tekinteni?

2) Ezen első kérdésre adott igenlő válasz esetén:
   a) Az első kérdésben említett gazdasági szereplő ilyen cselekményei a 273/2004 rendelet 8. cikkének (1) bekezdése szerinti »körülményeknek« minősülnek-e?
   b) A 273/2004 rendelet 8. cikkének (1) bekezdése értelmében vett »körülményeknek« minősülnek-e az olyan cselekmények, mint a jegyzékben szereplő anyagok átvétele, szállítása és tárolása, ha e cselekményeket nem azzal a szándékkal végzik, hogy ezeket az anyagokat harmadik személyek részére szállítsák?”

31 2022. december 2-i határozatában a Bíróság elnöke a Bíróság eljárási szabályzata 53. cikkének (3) bekezdése alapján biztosította a jelen ügy soron kívüli elbírálását.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

Az első kérdésről

32 Első kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében azt kérdezi, hogy a 273/2004 rendelet 2. cikkének d) pontját úgy kell-e értelmezni, hogy az e rendelkezés értelmében vett „gazdasági szereplőnek” minősül az a személy, aki jogellenes tevékenység keretében vesz részt a jegyzékben szereplő anyagok Unión belüli forgalmazásában.

33 E célból többek között azt kell meghatározni, hogy az e rendelkezés értelmében vett „forgalmazás” a jegyzékben szereplő anyagoknak az Unión belüli bármely rendelkezésre bocsátására vonatkozik-e, függetlenül attól, hogy arra jogszerű vagy jogellenes tevékenység keretében kerül-e sor, vagy pedig, hogy az csak az ilyen anyagoknak a valamely jogszerű tevékenység keretében sorra kerülő rendelkezésre bocsátására vonatkozik-e.

34 A Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint valamely uniós jogi rendelkezés értelmezéséhez nemcsak annak szövegét, hanem kontextusát, és annak a szabályozásnak a célkitűzéseit is figyelembe kell venni, amelynek az részét képezi (2022. október 18-i IG Metall és ver.di ítélet, C-677/20, EU:C:2022:800, 31. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

35 A 273/2004 rendelet 2. cikkének d) pontja a „gazdasági szereplő” fogalmát a következőképpen határozza meg: „minden olyan természetes vagy jogi személy, aki vagy amely részt vesz jegyzékben szereplő anyag forgalmazásában”. Ez a rendelkezés ebben a megfogalmazásban nem határozza meg, hogy az ilyen anyagok forgalmazása magában foglalja-e azok jogellenes tevékenység keretében történő forgalmazását is.

36 E rendelet 8. cikkének (1) bekezdése előírja, hogy „[a] gazdasági szereplő köteles haladéktalanul értesíteni az illetékes hatóságokat bármely olyan körülményről, így például a forgalomba hozandó, jegyzékben szereplő anyagokkal kapcsolatos szokatlan megrendelésekről vagy ügyletekről, amely arra utal, hogy az ilyen anyagokat eltéríthetik kábítószerek vagy pszichotróp anyagok tiltott előállítása céljából”, valamint hogy „[e] célból a gazdasági szereplő valamennyi rendelkezésére álló információt rendelkezésre bocsátja annak lehetővé tétele érdekében, hogy az illetékes hatóságok ellenőrizhessék a vonatkozó megrendelés vagy ügylet jogszerűségét”.

37 Ebből a rendelkezésből következik, hogy az uniós jogalkotó által előírt bejelentési kötelezettség a szokatlannak tűnő, azaz olyan megrendelésekre és ügyletekre vonatkozik, amelyeket esetleg azzal a céllal hajtottak végre, hogy ezeket a jegyzékben szereplő anyagokat jogellenesen vonják ki a szokásos rendeltetésük alól.

38 Ebből következik, hogy a 273/2004 rendelet 8. cikkének (1) bekezdése a rendelet 2. cikkének d) pontja értelmében vett „gazdasági szereplőket” arra kötelezi, hogy bejelentsenek minden olyan körülményt, amely arra utal, hogy a jegyzékben szereplő, forgalomba hozandó anyagokat kábítószerek vagy pszichotrop anyagok tiltott előállítása céljából jogellenesen kivonhatják a jogszerű kereskedelemből.

39 Következésképpen csak a jegyzékben szereplő anyagok forgalmazásában jogi keretek között részt vevő személyek minősülhetnek az ezen utóbbi rendelkezés értelmében vett „gazdasági szereplőknek”.

40 Ezt a szó szerinti értelmezést alátámasztja elsősorban a kérdéses rendelkezés szövegkörnyezete.

41 Mindenekelőtt, a 273/2004 rendelet hatályon kívül helyezte és felváltotta többek között a 92/109 irányelvet, valamint a kábítószerek és pszichotrop anyagok tiltott előállítása során felhasznált egyes anyagok különös felhasználására vonatkozó vevői nyilatkozatok tekintetében a 92/109 irányelv alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 1996. július 26-i 1485/96/EK bizottsági rendeletet (HL 1996. L 188., 28. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 3. kötet, 62. o.). Ezek a jogszabályok azonban a kábítószer-prekurzorok jogszerű kereskedelmére vonatkoztak. A 92/109 irányelv első preambulumbekezdése ugyanis kifejezetten utalt arra, hogy „a belső piac megvalósítására tekintettel közösségi szinten kell közös szabályokat megállapítani a jogszerű kereskedelemben lévő verseny torzulásának elkerülése és az elfogadott szabályok egységes alkalmazásának biztosítása érdekében”. Az 1485/96 rendelet második preambulumbekezdése a maga részéről kimondta, hogy „a vevői nyilatkozatról szóló rendelkezések bevezetése elősegíti majd annak biztosítását, hogy minden egyes ügylet alkalmával egyértelműen azonosítható legyen a jegyzékben szereplő anyagoknak a vevő által történő felhasználása; mivel az említett azonosítás hozzájárul ahhoz, hogy elkerülhető legyen a jegyzékben szereplő anyagok tiltott kábítószergyártásra történő eltérítése”.

42 Ezután, a 273/2004 rendelet (3), (6) és (17) preambulumbekezdése utal a kábítószer-prekurzorok „kereskedelmének” ellenőrzését végző rendszerre, e rendelet (5), illetve (11) preambulumbekezdése pedig kimondja, hogy „[fel kell deríteni] a prekurzorok Közösségen

belüli esetleges tiltott felhasználásával kapcsolatos esetek[et]", valamint hogy „[i]ntézkedéseket kell elfogadni […] [a] jegyzékben szereplő anyagok Közösségen belüli kereskedelmével kapcsolatos ellenőrzés nagyobb hatékonyságának biztosítása céljából". Az említett rendelet (6), (8) és (13) preambulumbekezdése azonban különbséget tesz az ilyen anyagok nem tiltott, illetve jogszerű kereskedelme és azok tiltott előállítása között.

43 Végül, a 273/2004 rendelet jegyzékben szereplő anyagok forgalomba hozatalára vonatkozó követelményekről szóló 3. cikkének (1) bekezdése előírja, hogy „[a]z I. melléklet 1. vagy 2. kategóriájába tartozó, jegyzékben szereplő anyagot forgalomba hozni kívánó gazdasági szereplőnek ki kell jelölnie egy, a jegyzékben szereplő anyagok kereskedelméért felelős személyt", akinek „biztosítania kell, hogy az érintett gazdasági szereplő által a jegyzékben szereplő anyagok tekintetében folytatott kereskedelmi tevékenysége megfeleljen az e rendeletben foglaltaknak". E cikk (2), illetve (3) bekezdése azt is kimondja, hogy „[a] gazdasági szereplőknek […] engedélyt kell beszerezniük a letelepedésük helye szerinti tagállam illetékes hatóságaitól az I. melléklet 1. kategóriájába tartozó, jegyzékben szereplő anyagok birtoklásához vagy forgalomba hozatalához", valamint hogy „[a]z engedéllyel rendelkező gazdasági szereplő csak olyan gazdasági szereplő […] részére szállíthat az I. melléklet 1. kategóriájába tartozó, jegyzékben szereplő anyagot, aki vagy amely szintén rendelkezik engedéllyel és aláírta a 4. cikk (1) bekezdésében előírt vevői nyilatkozatot". Ezen túlmenően, az említett cikk (6) bekezdése előírja, hogy a gazdasági szereplők kötelesek nyilvántartásba vetetni magukat a letelepedésük helye szerinti tagállam illetékes hatóságainál. A jegyzékben szereplő anyagok forgalomba hozatalára vonatkozó, az említett rendelet 3. cikkében előírt követelményekből következik, hogy ezek célja a jegyzékben szereplő anyagok kereskedelmének jogi keretbe foglalása.

44 Ugyanez az értelmezés vonatkozik a 273/2004 rendelet 4–7. cikkére, amelyek a jegyzékben szereplő anyagok kereskedelmére vonatkozó formális szabályokat írják elő, például azt, hogy a vevőnek nyilatkoznia kell ezen anyagok felhasználásáról, hogy a gazdasági szereplőnek az ügyletek során dokumentációt kell csatolnia bizonyos anyagokhoz, vagy hogy bizonyos anyagokat megfelelő címkézéssel kell ellátni.

45 Ugyanez vonatkozik az említett rendelet 10. cikkére is, amely előírja, hogy „[a] 3–8. cikk megfelelő végrehajtása érdekében a tagállamok elfogadják azon intézkedéseket, amelyek lehetővé teszik illetékes hatóságaik számára az ellenőrzéssel és felügyelettel kapcsolatos feladataik, és különösen a következők végrehajtását: […] belépés a gazdasági szereplők üzlethelységeibe abból a célból, hogy bizonyítékot szerezzenek a szabálytalanságokról".

46 Mindezen rendelkezésekből következik, hogy azok célja a jegyzékben szereplő anyagok kereskedelmének jogi keretbe foglalása.

47 A „gazdasági szereplő" 273/2004 rendelet 2. cikkének d) pontja értelmében vett fogalmának szó szerinti, a jelen ítélet 39. pontjában szereplő értelmezését másodsorban alátámasztják annak a szabályozásnak a célkitűzései is, amelynek ez a rendelkezés a részét képezi.

48 Amint az ugyanis a rendelet 1. cikkéből kitűnik, a 273/2004 rendelet összehangolt intézkedéseket határoz meg a kábítószerek és pszichotróp anyagok tiltott előállítása során gyakran felhasznált egyes anyagok Unión belüli ellenőrzésére és felügyeletére az ilyen anyagok tiltott célra való eltérítésének megakadályozása céljából. Ezt a rendeletet – amint azt a Bíróság már megállapította – a kábítószerek és pszichotrop anyagok tiltott előállítására rendszerint felhasznált anyagok eltérítése elleni hatékony küzdelem érdekében fogadták el, létrehozva ezen anyagok

kereskedelmének nyomon követési rendszerét, amelyet hatékony, arányos és visszatartó erejű szankciók egészítenek ki (2015. február 5-i M. és társai, C-627/13 és C-2/14, EU:C:2015:59, 53. pont; 2015. február 12-i Gielen és társai ítélet, C-369/13, EU:C:2015:85, 36. pont).

49 Az (1)–(6) preambulumbekezdésből következik, hogy a 273/2004 rendelet a tiltott forgalmazásról szóló bécsi egyezmény 12. cikkének az uniós jogrendben történő végrehajtását képezi (2015. február 5-i M. és társai ítélet, C-627/13 és C-2/14, EU:C:2015:59, 47. pont), amely cikk előírja, hogy a részes államok kötelesek olyan intézkedéseket elfogadni, amelyeket megfelelőnek tartanak arra a célra, hogy megakadályozzák a kábítószerek és pszichotrop anyagok tiltott gyártására felhasználható, az említett anyagok eltérítését, és e célból együttműködnek egymással. Ezeknek az államoknak többek között meg kell tenniük a szükséges intézkedéseket az anyagok nemzetközi kereskedelmének ellenőrzésére szolgáló megfigyelőrendszer létrehozása és fenntartása céljából a gyanús tranzakciók felfedésének megkönnyítésére.

50 Hozzá kell egyébként fűzni, hogy a Bíróság ítélkezési gyakorlata szerint az ugyanezen cél elérésére irányuló 273/2004 és 111/2005 rendelettel az uniós jogalkotó részletesen meghatározta a kábítószer-prekurzorokra alkalmazandó rendszert (2015. február 5-i M. és társai ítélet, C-627/13 és C-2/14, EU:C:2015:59, 52. pont). Így egyrészről a 273/2004 rendelet összehangolt intézkedéseket határoz meg a kábítószer-prekurzorok Unión belüli ellenőrzésére és felügyeletére az ilyen anyagok tiltott célra való eltérítésének megakadályozása céljából, másrészről a 111/2005 rendelet – az 1. cikke értelmében – szabályokat állapít meg a kábítószer-prekurzorok Unió és harmadik országok közötti kereskedelmének nyomon követésére.

51 A 273/2004 rendelet tehát egy szélesebb körű szabályrendszer része, amelybe a 2004/757 kerethatározat is beletartozik.

52 Hangsúlyozni kell azonban, hogy a 2004/757 kerethatározat olyan minimumszabályokat állapít meg a tiltott kábítószer-kereskedelem területén a bűncselekmények tényállási elemeire és a büntetésekre vonatkozóan, amelyek lehetővé teszik az e kereskedelem elleni harcban a közös, uniós szintű megközelítés meghatározását. E célból a 2. cikk előírja, hogy minden tagállam meghozza a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy az e cikkben felsorolt szándékos cselekmények – amennyiben azokat jogellenesen követték el –, büntetendőek legyenek, ide tartozik különösen a prekurzorok előállítása, szállítása és forgalmazása annak tudatában, hogy azokat tiltott kábítószer-gyártáshoz és előállításhoz fogják felhasználni. Egyebekben e kerethatározat 1. cikkének 2. pontja a „prekurzor” kifejezést a következőképpen határozza meg: a tiltott forgalmazásról szóló bécsi egyezmény 12. cikkéből eredő kötelezettségek végrehajtására irányuló közösségi joganyagban meghatározott bármely anyag.

53 Ebből következik, hogy bár a 2004/757 kerethatározat, a 273/2004 rendelet és a 111/2005 rendelet ugyanazon célkitűzés elérésére irányul, azok kiegészítik ugyan egymást, de hatályuk eltér. A 2004/757 kerethatározat a tiltott kábítószer-kereskedelem területén a bűncselekmények tényállási elemeit határozza meg, amely ekként a kábítószer-prekurzorokra, így pedig a jegyzékben szereplő anyagokra vonatkozik, míg a 273/2004 és a 111/2005 rendelet hatálya ezen anyagok jogszerű kereskedelmére korlátozódik.

54 Ez a különbség egyébként az e különböző jogi aktusok jogalapjaiból adódik. A 2004/757 kerethatározat ugyanis az EUSZ 31. cikk e) pontján és az EUSZ 34. cikk (2) bekezdésének b) pontján alapul, amelyeket az EUMSZ 82., az EUMSZ 83. és az EUMSZ 85. cikk váltott fel, amely cikkek az említett Szerződés „A szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség” címet viselő V. részébe, közelebbről pedig annak a büntetőügyekben folytatott igazságügyi

együttműködésről szóló 4. fejezetébe tartoznak. Ezzel szemben a 273/2004 rendelet jogalapja az EK 95. cikk, amelyet az EUMSZ 114. cikk váltott fel, és amely az említett Szerződésnek „[a] versenyre, az adózásra és a jogszabályok közelítésére vonatkozó közös szabályok” címet viselő VII. címébe tartozik. Hasonlóképpen, a 111/2005 rendelet az EK 133. cikken alapul, amelynek helyébe az EUMSZ 207. cikk lépett. Ez utóbbi cikk azonban az EUM-Szerződésnek „Az Unió külső tevékenysége” című ötödik részébe, konkrétabban pedig annak a „Közös kereskedelempolitika” címet viselő II. címébe tartozik.

55 A fentiekre tekintettel meg kell állapítani, hogy nem tartozik a 273/2004 rendelet hatálya alá az a helyzet, amelyben egy személy jogellenes tevékenység keretében vesz részt a jegyzékben szereplő anyagok Unión belüli forgalmazásában.

56 Következésképpen az első kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 273/2004 rendelet 2. cikkének d) pontját úgy kell értelmezni, hogy nem minősül az e rendelkezés értelmében vett „gazdasági szereplőnek” az a személy, aki jogellenes tevékenység keretében vesz részt a jegyzékben szereplő anyagok Unión belüli forgalmazásában.

A második kérdésről

57 Az első kérdésre adott válaszra tekintettel a második kérdésre nem szükséges válaszolni.

A költségekről

58 Mivel ez az eljárás az alapügyben részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (hetedik tanács) a következőképpen határozott:

A 2013. november 20-i 1258/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel módosított, a kábítószer-prekurzorokról szóló, 2004. február 11-i 273/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet 2. cikkének d) pontját

a következőképpen kell értelmezni:

nem minősül az e rendelkezés értelmében vett „gazdasági szereplőnek” az a személy, aki jogellenes tevékenység keretében vesz részt a jegyzékben szereplő anyagok Európai Unión belüli forgalmazásában.

Aláírások